

Előfizetési árak:

Egész évre	6 forint — kr.
Félévre	3 — —
Negyedévre	1 — 50
Egy hónapra	30 —
Egyes szám ára 8 kr.	

Kiadóhivatal:

PECSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám
(Nadosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó fölzo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer, **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PECSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.
Kéziratok vissza nem adotnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
désben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utoda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papír- és könyvkereskedésében
Mindenzen helyeken előfizetések is elfogadottnak.

Vidéki városok s a földművelési miniszter.

Nemrégiben Temesvárról valami ügyben küldöttség jart az új földművelésügyi miniszternek s a miniszter ez alkalommal beszédében reflektált a vidéki városok fejlődésére, úgy fejezvé ki magát, hogy a fővárosra immár sokat költött a kormány, az most már világvarosá növekedett; de most már aztán a vidéki városok kerülnek sorra, azok fejlesztése kell hogy kepezze földadatát a kormánynak.

Az E.—s. e. témából kiindulva vezércikkhez a vidéki városok fejlettségének és visszamaradásának okairól. A minket vidékieket érdeklő cikk így szól:

Budapestre sokat áldozott az ország. Jól tette. Nem volt rossz politika egy erős, hatalmas középpontot teremteni, mely gyűjtő helye legyen az ország szellemi és anyagi erőtényezőinek, a mely felé irányt vegye, a közéletnek minden egészséges áramlata, hogy itt, mint a szívben a vér, fölfriessülve, nemzeti tartalommal megtelve veje útját visszafelé az országtest tagjaira, építve a reményteljes jövőn, erősítve a nemzetet minden részeiben.

Kellett egy góczpont, a melyre az egész nemzet büszkeséggel tekint, s a melyből az irányeszkek egységes kisugárzása elhat egész a határoknig, ébren tartsa az összetartozandóságot, az egy célra törekvés tudatát, a nemzeti egységes érzületet. Kelt lett annál inkább, mivel egy erős, hatalmas konkurensünk volt Bécsben, mely a fejlődelmek sok százados kedvezése által sokkal magasabbra emelve, mint a hogy a

magára hagyott magyar nemzet saját fővárosát a maga erejéből emelhetne, veszedelmes attrakciót gyakorolt az ország nem egy vidékére s gyakorol még ma is nem csak forgalmi és kereskedelmi, hanem fájdalom még kulturális tekintetben is. Ezt a lehetőségig ellensúlyozni politikai szükségé vált.

S a míg Bécsnek ez a vonzó ereje teljesen paralizálva, Budapest pedig odáig fejlesztve nem lesz, hogy hatását az ország valamennyi részeire nem kell fenyegetve látnia, — kell is, hogy a magyar fővárosnak e központi állását még tovább is biztosítani és szilárdítani igyekezzünk. Az államépítés nagy munkájának ez ezúntul is egyik első feladata marad, s az e célra meghozott áldozatokat nem szabad sajnálnunk még az esetre sem, ha újjakkal kellene pótolnunk.

Az idő azonban elérkezett, a hol a vidék is nagyobb mértékben veheti igénybe az országos gondoskodást. Egyetlen ország jólléto, boldogulása, elhaladása sem alapulhat egyetlen nagy városának virágzásán, gazdagságán, erején. Az ós Róma idejéből föltételeket elmosta az idők áramlata, maga Olaszország, hogy Németországról ne is szóljunk, sok virágzó város erejére alapítja hatalmát s még a leginkább centralizált Franciaországban is ott van a „világ szíve,” a „nyugati Babylon,” a „földkerékség közepe” s más hangzatos jelzőkkel dicsőített Páris mellett Lyon, Marseille, Bordeaux s még megannyi város, melyek beillenének az ország metropolisá-

nak, még ha a mai metropolis dekapitalizáltatni fogna is.

Vidéki központok alakításáról kell gondoskodnunk, melyek felé egy-egy ország-rész érdekszférája gravitáljon s a hol közelebről érje a nemzeti szellem, mint a fővárostól érheti. A királyi táblák, a vasuti főfelügyelőségek stb. széthelyezése sokat fog tetheti ebben az irányban Állami expozitúrákkal kell részben pótolni azt a részt, melyet a vidék jelentősebb városain a törvényhatóságok életének megnyomorítása ütött.

Annál inkább szükséges ez, mivel lehetetlen szemtel hunynunk azon szomorú tapasztalat előtt, hogy vidéki városainknak igen nagy része a helyett, hogy a mint a könnyebb közlekedés föltételeinek megszerzése után joggal lehetett volna várni, emelkedőben volna, még inkább visszaesőben van vagy legalább is stagnál, a mi a haladó világ mellett mindenképen visszamaradást jelent. S ennek az elszomorító jelenségnek, valljuk meg, részben a főváros romlásának emelkedése is oka, mely ma országos mérvben érezteti centralizáló hatását, magához vonja és abszorbeálja a vidék legjobb erőit s ez által elsorvasztja a provinciális életet, mely az előtt, a megyei élet virágzása idejében, hazánkban oly elevenen lüktetett. Vidéki társadalmunk ma nem képes arra, hogy önmagából fejlesszen ki magasabbra törő, előre haladó kultúrétet s ez a mai Magyarország ügynevezett fejlődési korszakát igazán sirtalmasan jellemzi. Az elszegényedés is nagyban járul ehhez kétségkívül; de hát nincsenek

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

A halál.

Szikár, aszott, esontváz, kaszával kezében,
Soha se lesz vénebb, olyan, mint volt régen:
Szótalan, mogorva, borzalommal telve,
Mindent, a mi élő, pusztítani, elve
És ez elve mellett rendületlenül áll,
Évezredek óta szünet nélkül kaszál.

Minden földi létnek kiszárvá a végét
Ősszebarangolja a föld kerékességét,
Ádáz munkájában, soha ki nem fárad,
Letarol, letapos minden élet-szálat,
Akár virágos szál, akár tövises szár.
Lenne gyümölcsöző, volna hervadó már.

Valamennyi háznak küszöbét átlépi,
Nagy uri kastély vagy kunyhó-e, nem nézi,
Király-e vagy koldus, ur vagy szolga, mindegy:
Kiszáradt szívében nincs irgalom, nincs kegy!
Vakon végzi művét, kit utjába talál,
Vége annak, vége, levágja a halál!

Soha se tudhatni, honnét hova lebben,
Gyakran távol véljük s ott van a közelben,
Észrevélen! támad, az ember nem várja,
Hirtelen előáll, suhan a kaszája —

S a hol még ma vigan folyt az élet árja,
Másnap elsőttét mindent a gyász árnya.

Megfosztja a szülőt legszebb reményétől,
Letépi a bimbót az anya kebléről,
Letépi a bimbót, vagy ha úgy akarja:
A kis bimbó törzsét sújtja le a karja
S fagyos fásultsággal nézi a gyötrelmet,
Mely a saját szívé perzselő fűsköt vet.

Ifjúság, szerelem, ő előtte nem gát,
Letöri a kebel nyíló liliumát,
A szép arát, ki az életnek úgy örül,
Kirágadjia ifja hő karjai közül,
Kioltja szívének hűvel égő lángját
S ravatala mellett meggyújtja a fáklyát.

A szerető szívek szentelt frigykötése,
A hű hitvesárának örök esküvése,
Melyet a hit szerint nem oldhat föl semmi,
Melynek mindörökké szorosnak kell lenni;
Leküzdve az élet minden baját, terhét:
A halál kaszáján vérezve szakad szét.

Borzalmas a halál hideg ölelése;
Dermedt karjaitól én nem félek még se;
Él az örök Isten, itt él a szívemben
Lehet a vén kaszák bármilyen kegyetlen:
A nyugalom helye a sírok hazája
S az elszállt lelket örök élet várja.

Lehet, hogy csak álom a túlvilág képe,
De én esztül hiszem és e hitben élve
Ugy élek, mint hogy ha ma meg kéne halnom.
Vagy mint hogy ha soh'se áldozna le napom . . .
Őn jöhét a halál akármikor értem:
Készen talál, megyek — az Ur szent nevében!

Várady Ferencz.

Ott leszek.

— Isten veled halovány kedvesem! Éu elmegek ki a világba, keresni egy darabka kegyeret, hogy legyen a mit megoszszak veled, de ha megszerzem, visszatérek hozzád.

Itt találjalak a visszatérés napján, két év múlva.

Ott fogunk találkozni, hol sziveinkben lángra gyult először az első szerelem elhamvadhatlan tüze, ott az elsárgult levelű bars alatt, hol első csököd lelkem mélyéig égetett, hol remegve, félve rebegek el ajkaink a vallomást, hol először kérdezem: szeretsz-e, pedig vallomás nélkül is épen olyan jól tudám.

Igen! oda térek vissza két esztendő múlva, bárhova vessen is addig a ors, erre a napra visszatérek.

Ott találjalak!

És a leányka lesütött szemekkel rebegek:

sokkal szegényebb országok is, mint hazánk, szegényebb városok is, mint például a mi alföldi városaink, s azok az országok, azok a városok mégis haladnak, fejlődnek és virágoznak. A szellem, az értelmiség s kivált az akaraterő és a kezdeményezési képesség az, a mi vidéki városaink legfőbbjénél hiányzik.

A helyett, hogy önjerejükből igyekezzenek a magasabb civilizáció föltételeit megszerezni, a város szipítéséről, vízvezetékéről, kövezetről gondoskodni, korunknak könnyen hozzáférhető művelődési eszközeit és intézményeit magokévá s polgárai mindenképen s a jövő nemzedékeknek is közkincsevé tenni; a helyett, hogy egy kellemebb, nemesebb élet megteremtéséhez megragadnák az ahhoz egyedül vezető utat, a munka és az önségely útját, — megszokták, hogy minden áldást fölülről várjanak, hogy kulturális és anyagi boldogulásukat a kormány határozza el s talán postán küldje meg nekik.

Igaz, hogy ennek oka nem bennök rejlik egyedül. A municipális és helyi hasznoság korlátozásának, a túlságos atyáskodásnak és sokat-kormányzásnak szintén nagy része van ebben. De bármily legyen, vagy bármily legyenek is az okai: tény, hogy így van s e tényről számolni kell s ha az ország fővárosának fejlődése, a vidéki városoknak pedig elmaradása között meglátjuk a tátongó hézagot: annak betöltésére kell tennünk valamit, mert a kiáltó aránytalanság e két fejlődés között nem vezethet jóra.

Öromünkre szolgál, hogy már ott is érezni kezdik a vidéki városok föllendítésének szükségét, a hol ez idő szerint minden iniciatíva ügyösölván lefoglalva van. Ha a földművelési miniszternek a temesvári kiadótegezzet intezett szavából többet van jogunk kiolvashatni, mint egyszerű frázist, s ha remélhetjük, hogy a kormány a főváros és a vidéki fejlődése közti aránytalanság lassankinti kiegyenlítését munkaprogramjába veszi föl: akkor talán küszöbőre jutottunk annak az időnek, a mikor a vidéki városok a legjelentékenyebb részét fogják képezni az ország alkotó erejének s nem jelentkeznek csupán a minisleri ajtókon zörgetők gyanánt.

Próbák a füst nélküli puskaporról a delegátusok előtt.

A füst nélküli puskapor, ez most a legördögösebb találmány az emberiségre nézve és pedig annak epügy a föltögyezése, mint a békés részére. Arról van szó t. i., hogy ez az új puszkapor a háboruban, mivel füstöt alig ad, nem jelzi már messzire, hogy merre buvik az ellenfél, honnét lövődöz, míg az a hadsereg, a mely a régi puskaporról van föltöszereve, mindenütt mint valami céltábla áll ki a másik félnek. Emuynben ördögös a katonára nézve az új puskapor. Míg a béke embereire azért ördögös, mert most a mindenféle hadseregeknek ezt meg kell szerezniök, a katonaság kívánja, mert másképp nem áll ki az ellenség elé.

Igy vagynak vele mi is, szegény közös költésigizető magyarok. A delegáció Budapesten azért ül együtt, hogy a közös kiadásokat megszavazza, s ezek között a legühgösebben természetesen azokat, miket a hadügyminiszter dikta. Az s pedig az idén nagyon fönhangon beszél a delegátusokkal. Magyarországnak jut a közös hadi kiadásokból 100 millió forint. „Lehet — ögymond a hadügyminiszter — hogy csak 80 millió lesz, de lehet 120 millió is, az Isten tudja előre, hogy mennyi lesz!” Ennek a 80-120 milliónak egy részét nyeli el a füst nélküli szűkös puskapor.

Hogy a delegátusok szemmel is lássák, mire savazzak meg a milliókat, a közös hadügyi kormány szerdán mutatta be nekik a füsttelen szürke löport. Erről a bemutatóról a „B. H.” így ír:

A mutatóvány az új rendszerű föltönyekkel vette kezdetet. A hat legyendőbb álló szakasz vezérszóra arcvonalba állt, mintegy 35 lépésnyire a földhanyástól és gyorsított nyitott a homok sánczfel ellen. A tارسaság körülállta a kis csapatot és feszült figyelemmel kísérté az egész procezzust.

Eldördült az első lövés. A esőből halvány-szürke, paraszterű füst esapott ki, mely azonban hirtelen szétoszlott. Ugyanez ismétlődött a többi egyes lövésnél. Két perc alatt vagy százalusz föltönyt lött ki a szakasz s ez ellen tüzelésből csak finom, tátyolszerű füstreteg támadt, mely ötven lépésről már alig, száz lépésen túl éppen nem vehető észre s gyorsan oszlott szerte. Sokkal nagyobb volt a sánczainak a portóitog, melyet a homokba esapódott ölmöghengerkék vertek föl. Egész zaporra volt ez a golyóknak, melyet hat Manlicher-puska zúdított a földhanyaiba, hatalmasan illusztrálva az új gyalogsági fegyver tüzhatasát. Az ellenpöbba a fekete puskaporról rögtön hebizonyította a két rendszerű föltöny közti különbséget. A régi föltöny robbanása nem okoz akkora dördület, mint az új föltönyé, lökése sem oly erős, mint emezé, — de a füstje vastag, nehéz s csak lassan oszlo, a mi a próbán föleg a gyorsítelés alatt tűnt ki.

Még jobban megfigyelhetők a különbségek, mikor a tábornok mindkét szakaszt sor

tüze vezényeltette. Hatvan lövés esett tizenkét puskára öt-öt jeladásra s már a második sorfűzlő vastag füstgömbölyg födte be a régi rendszerű föltönyű müködő lövészeket, míg a szürke puskapor füstje ismét úgy tetszett, mintha átlátszó finom fátöl volna, mely hirtelen foszlányokra oszlott.

A tisztek készségesen szolgálták a társaságnak föltögyosítással s a legyenyektől elvett puskakon demonstrálták az új rendszer előnyét és a fegyver kezelésének könnyűségét. A föltönytartók a régiek, az ölmöghenger se változott, szemmel látható különbség csak annyival van a két föltöny közt, hogy a feketeokban a régi rendszer szerint az ölmöghengerrel be nem födött egész tét betölti a fekete puskapor mennyiségbe s így a tokban vagy egy ujnyival vastag réteg üresen marad. A csekélyebb mennyiségű szürke puskapor robbanó ereje intenzívabb, mint a fekete puskapore, tüzhatasa pedig vele egyenlő. Ez intenzív erőt idővel akként akarják értékesíteni, hogy kisebb ölmöghenger, sőt kisebb föltönytokot használnak s az ismétlőpuska kaliberét is esöktennteni fogják, a mi a fegyver súlyán enyhíti fog. Ma még ez a jövő zenéje s be kell érni annyi eredménnyel, hogy a szürke puskaporról nem támad többé a csatában obligat füstfelleg, mely a lövőt a célzásban akadályozta, az ellenségnek pedig czélpöwt tűzte ki.

Az ötközetek képe s tán a taktika is változni fog e találmány folytán. A harcok bevezetését a szürke puskapor okvetlenül megnehezíti s a csapatok tüzfegyelmét, lélekjelenlétét erős próbára teszi. Képzelve csak el az olvasó, mit érezhet az olyan elővédnek küldött rajt, mely valami födött terepen örszemekre szétosztva halad és az ellenséges rajjal találkozza, lövészeket hall, de nem látja a füstöt, mely eddig az ellenfél állását előárulta s nem tudja, honnét tüzelnek. Csak a dördülések irányba, a mi gyakran csak és száma tájékoztathatja, hogy merre és mekkora csapat áll szemközt. Nagyobb távonalat kifejlődése így rendszer mellett számos meglepetéssel fog mindig járni, mert a füst alig-alig jelzi nyomát a fejlődő csapatok irányának s a vonalnak, a hova tömegben igyekeznek. Fokozott mértékben áll ez majd a tüzerütegekre, melyek misztikus felsőbbiségét és pusztító hatalmát a titokzatos helyesere, jeltelesen előnyomulás fokozni fogja.

— Ez a mesterség kezd kényelmetlen lenni — mondá tréfásan Febrvárjy báro.

— Minden föltaláló akasztófát érdemelne! — felelt egy osztrak delegátus, közderülttség közepett.

A gyors tüzelés a fegyvert átmelegíti, busz lövés után finomabb kéz nem bírja már a esövet fogni, 30 lövés után pedig a legdurvabb kéz is megpörkölődik tőle. E bajon azonban segítve van: a hadügyi kormány minden fegyverdarabhoz egy vastag szövödarabot tetetett raktárba, melylyel a puska esöve s ennek fa-

— Ott leszek!

És odaborult a férfi keblére.

— Bármí történnék is velem a világban, — folytata az ifju — bármint esabíton is a fény, ragyogás, én arra fogok gondolni, hogy te szeresz s szerelmed több nekem a világ minden hüiságánál.

A szép szemek nyilái vissza fognak patogni keblémről, mert nekem legszebbek széles e világon a te ragyogó szemeid.

— Visszatérek!

Visszatérek a pokol fenekéről, visszatérek a menyországból is, de tégedet ott találjalak!

És a lányka így szölt:

— Ott leszek!

— Ott leszek, ha ég és föld összeszakad, ha a koporsóból kell is visszatérnem, ha szülein vasakarátával kell is dacolnom, ha rámerőszakolt völegényemet hagyom is ott az oltár előtt, ha áldozatul esik jó hírem, nevem; ott leszek, de visszatérek, de hű légy hozzám; ott légy akkor is, ha nem engemet fogsz is találni azon a helyen, ha nem egy hideg, néma sarkövet, a mely alatt sirhanom domborul.

Még ahhoz a sarkóhöz is hű maradj, még

az is szamba kéri töled esküdet, mert tudd meg, hogy te az enyém vagy halálomban, halálomban is!

Elhavamdhatatlan szerelmemért nekem egy egész étellel tartozol.

Az az élet enyém, ha helyet küzdesz ki magadnak a világban, ha fény vesz körül, ha megvetve, megutálva, üldözve sorstól és emberektől, nyomorultán, koldusmódra térsz meg.

Enyém vagy, ha gazdagabb vagy a náoboknál s ezren és ezren vetelykednek a szivedért s enyém vagy, ha szegényebb leszel az utszéli koldusnál.

De visszatérek, mert te nekem kincsem, gazdagságom, hírem, reményem, boldogságom, mindenem vagy s én fukar vagyok, oly fukar, hogy kincsemet kerék e világon senkinek sem adom, hát visszatérek!

Még egy esök, még egy hosszú, forró ölelés — s az ifju eltűnt a végtelen éjszakában.

— Vajjon latom-e még valaha, sóhajtja a leány.

— Vajjon hű marad-e? — sóhajtja az ifju.

És ment mind a kettő, a nélkül, hogy visszanézett volna.

Az ifju képe előtt ott lebegett egy boldo-

gabb jövendő képe. Csöndes kis otthon, szép feleség, játszó gyerekek, jó barátok, kik összejönnek nála, boldogságot vele megosztani.

A leány is megtördült. Hosszan, merve, kerekre nyitott szemekkel nézett a tavozó után a komor, sötét éjszakába, aztán lakására tért forró könyekkel öntözni vánkósat és sóhajtozni egész éjen át.

*

És két év múlva az ifju visszatért.

Olyan volt a mestersége, mely mellett egy-két év alatt nagyra nő, ki arra van temrtve s elvész, a ki nem arra született.

Festő volt. A merre csak járt, a világvárosokban, dies-hymuszokban zengtek műveiről, hódolattal említek nevét, szóval övé volt a legragyogóbb jövő.

A lányka pedig — férjhez ment ezalatt. Az öreg hárs alatt találkoztak újra, de nem voltak már magukban, a nő karján szundikált egy kedves kis baba.

— Holnap kereszteljük a kicsikét, szeretném, ha előjönne te is...

Az ifju hidegen, nyugodtan göngyölti cigarettéjét és mondá:

— Ott leszek!

S. J.

ágya fűzővel a balkéz-fogásnál átköthető, — így késsel a katona nem kénytelen se a meztelen kezét, se az átmelegedett fát érinteni, a szövet pedig a legrosszabb hővezetőből készült.

A mutatónyokat a Manulicher-töltények erejének próbái fejezték be. Egy szál 64 cztm. vastag gerendát állítottak föl, nem messze ettől hét szál tölgya-deszkát egymás hegyébe s 30 lépésről ráültettek. Az eredmény igazán meglepő. A töltény a gerendát keresztül hasította s szilaukokra szakadt benne; a deszkalamezen pedig, melyek mindegyike 10 cztm. vastag volt, az ólombenger 54 cztm-re hatolt be, öt szálou át lyukat vágott, a hatodikát is átszúrta, a hetediket pedig behorpasztá. Ilyen pusztító gyalogsági fegyverrel szemközt a sáncvéd s a palisád többé nem nyújt födözetet, s elképzeltető egy tömeges lovassági roham sorsa, mely Manulicherrel fegyverzett gyalogsági négyeszőg tűzvonálatra jut.

*

És az osztrák sógor mondatát mi is magunkéva tesszük, de minden derűtlenség nélkül.

Előfizetési fölhívás.

A „Pécsi Hírlap“ és a „Pécsi Figyelő“ egyesülése óta körülbelül egy negyed év telt el, mely idő alatt meggyőződhettek t. előfizetőink, hogy ezen egyesülés által oly lapot kapnak, melyely tartalomra, jól értesültségre, megbízhatóságra és oleóságra egy vidéki lap sem állja ki a versenyt.

Kérjük tehát az eddigi t. előfizetőinket, hogy lapunkat előfizetéseikkel továbbra is partkörölni sziveskedjenek s a mennyire lehet, az körülkben ajálják és trjeszszék.

Lapunk előfizetési díja:

fél évre . . . 3 frt —
negyed évre . . . 1 „ 50 kr.
egy órára . . . — 50 kr.

Tisztelettel

a „Pécsi Figyelő“
„Pécsi Hírlap“
kiadóhivatala.

H I R E K.

— **Mária Valéria lemondása a trónról.** A bécsi hóburg titkos tanácstermében június 16-án délben történt meg Mária Valéria királykisasszony ünnepélyes renunziációja. A király beszéde után, a melyben a jelenvöltoakat az aktusra tanukul hívja föl, Kálnoki gr. a trón lépesőjére állva, fölolvasta a lemondási nyilatkozatot. Ezután Mária Valéria királyi hercegnő a bécsi hercegekhez által tartott evangéliumra tette jobb kezének két ujját s bal kezébe véve az eskü szövegét, azt szóról-szóra elolvasta s ezzel a szöveget bezáró formális esküt tettette. Mária Valéria királykisasszony és Ferenc Szalvator királyi herceg ezután aláírta a lemondási okiratot, melyet az államjegyző a jegyesek peesétjével erősített meg. Ez alkalommal jelen voltak: a főhercegek, a legfőbb udvari méltóságok, a miniszterek, a titkos tanácsosok. Majd a gobelin-teremben a jegyesek — a király, Ferdinánd toszkányi nagyherceg, Károly Szalvator királyi herceg, Hoehenlohe herceg első fődvarmester és Kálnoki gróf külügyminiszter jelenlétében — a házassági szerződést írták alá. Itt megemlítjük, hogy az utolsó királyleány, ki ünnepélyesen renunziált, Mária Valéria hercegnőnek idősebb nővere Gizella hercegnő volt, ki 1873. április 28-án, Lipót bajor herceggel való esküvője előtt két nappal vetette alá magát e szertartásnak. A renunziáció magyar aza tana nem más, mint hogy a férjhez ment főhercegnők férjei és ezek utódai nyíltan és világosan elutasítottanak minden hami trónutódlási követeletől. A főhercegnőknek utódaik nevében is meg kell esküdniök, hogy respektálni fogják a ház trónutódlási rendjét és nem fognak „az őket nemre, ágra és korra nézve megelőző családtagok“ jogai előtt utódlási jogokat követelni. Mária Valéria főhercegnő férjhezmenetelének jelen esetében a renunziáció pl. egy olyan hami követelés lehetőségének veszi elejét, hogy az örökösök át vagy utódaik illetnének, mint a kik a jelenlegi uralkodóhoz közelebb állanak, mint valamelyik oldalakon. — Margit Klemen-

tina főhercegnő, József főherceg leánya, Thurn-Taxis Albert herceg menyasszonya a Mária Valéria hűnév renunziációját követő napon, vagyis 17-én mondott le hasonló szertartások között trónutódlási jogáról.

— **(Előkészíteltek a népszámlálásra.)** Országos népszámlálás lesz tudvalevőleg az 1890. évi IX. törvényezikk értelmében a jövő év elején Magyarországon. Ennek előkészítése végett a belügyminiszter most elrendelte, hogy a hazák számozását az ország összes városában és községeiben egészítsék ki, vagy a hol még eddig a hazák általában nem voltak számozva, ott a számozást pontosan hajtassák végre. A népszámlálás alapja ugyanis a hazák számozása lesz, a mennyiben a házszám fog ellenőrzési szolgáló alá, hogy a népszámláláshoz szemmiféle épület és lakója ki nem hagyatott. A számozás kiterjesztendő minden olyan épületre, melyben laknak. A hazák számozásának legkésőbb az évi október végéig az ország valamennyi községében meg kell történi. A számozásról készített kimutatásokat a törvényhatóságoknak közvetlenül az országos statisztikai hivatalhoz kell küldeniök.

— **(A pécsi püspöki joglyceumban)** e hó 18-án fejezték be a vizsgálatokat. A következő napon Szeredy József dr. prorektor ünnepélyes Te Deum-ot tartott a lyceumi templomban a tanév befejezésének ünnepelésére. A vizsgálatokon elért eredmények a következők: Az I. alapvizsgálatra jelentkezett 14 joghallgató közül 2 kitüntetéssel, 4 egyhangulag, 6 szótöbbséggel képesített, 2 pedig egy-egy tantárgyból fölfüggesztetett. A II. alapvizsgálatban 14 joghallgató vett részt; közülök 1 kitüntetéssel, 6 egyhangulag, 3 szótöbbséggel képesített, 1 fölfüggesztetett, 3 pedig nem képesítettnek nyílvánított. A jogtudományi államvizsgálatot 6 végzett jogász tette le, névszerint Neudtvich Andor, Kelemen József, Klie Lajos, Benkő Karoly, Stankovits Gyula és Oberkő Dezső, valamennyien egyhangulag képesítve.

— **(A Ferencz-réndiek új tartományi főnöke.)** A Ferencz-réndiek új tartományi főnöke újabb 3 esztendőre Horvát Lajos, esakortornai házifőnök lett. — A nagykanizsai rendház főnökeként Nith Róbert, eddig siklósi házifőnök tététt át.

— **(A fogház halottja.)** A hét derekan, esztörtökön virradóra a pécsi fogházban egyik érdekes alakja, a 73 éves Birkovics György, a mohácsi illetőségű „paraszt don Juan“ hunyta le szeméit örök alomra. A 73 éves öreg ezelőtt egy évvel került a pécsi fogházba, mint maga mondani szokta „egy kis boldogság miatt“, a melyre a „nagy szerelem“ vitte. Birkovics György, mint a mohácsiak mondják, fiatal legénységétől fogva teljes életében mindig nagy vonalomalom viseltetett a „fehér néj“ iránt. Ez volt a fő hibája, ez is vitte a bln útjára. Hja! a szerelem sötét verem. Persze mig az ember esno, ifju külsővel bír, szivesen meghallgatják a lányok; de bezeg az öreg porhüvelyben toporékoló szív dobogását nem igen akarják észrevenni és meghallgatni. Így történt, hogy a már 72 éves öreg egy széna-pajtában a szép szavak eredménytelen ezikornyi után halalos tenyegéssel kényszerítette szerelem szíve választottját. A drámai szerelmi duettnek elrejtözve szeméit föltunai is voltak az erőszakos merénylőt két kézre fogták, lekapták a tiz körméről s jól eltagáltak s a rövid után végzett előleges igazságszolgáltatás után följelentették a hatóságnak. A leányzó szemlestitte, a tanuk pedig vérben forgo szemekkel vallották a 72 éves öreget, a ki mentsegeire csak annyit tudott fölhozni, hogy kissé „pityókös“ volt, no meg hogy tekinték — „tiszes“ korat, melyben már a szerelem nem igen veszedelmes. A törvényezik figyelembe véve az enyhítő körülményeket 2 esztendőre ítélte a tiltes szívű öreget, ki csak 1 évet állott ki a kiszabott büntetésből ita a földön; a hátralévt már majd csak a föld alatt tölti ki a vén bűnös.

— **A leghosszabb nappal és nyár kezdete.)** Ma van az a nap, ma június 21-én, a mikor is délután 1 óra és tiz perczkor a Nap a „rák“ jegybe lép. Ezzel a lépéssel veszi kezdetét hivatalosan a nyár. Hivatalosan,

mert a hivatalon kívüli nyár már régen megkezdődött s néhány nem hivatalos felhőszakadással és jegvéreállal fölavata a tavasz utój nyárrá. De hat ez is csak azt igazolja, hogy a hivatal mindig lassan jár s mindenhoza később érkezik, mint kellene. Ez a nap egyébként nemcsak arról nevezetes, hogy a nyár hivatalos föllépését jelzi, hanem esakugyan nagy nap is, mert ez a leghosszabb nap, érte itt t. i. a nappal; az éjszaka nem számít, az csak vagy elaludni, vagy ellumpolni jó. Eddig a napig a nappalok folyton nőnek s ezen a napon éri el a nappal a legnagyobb fokot, tartván ez 15 óra és 39 perczet, mely summából a következő napon 4 perczet veszt s aztán minden nap veszt 4 perczet s így nem mondhatja senki Bánk bánnal, hogy: „A teremtésben nincs vesztés, csak én.“ Mert a nap is vesztés.

— **(A régi egy forintosok.)** vagyis az 1882. évi január hó 1-től keltezett egy forintos államjegyek csak e hó 30-ig fogadtatnak el fizetesképp valamennyi állampénztárnál és hivatalnál. Julius 1-től 1892. évi június hó 30-ig a magyar korona országiban fizetesképp már esakis a központi állampénztárnál Budapesten fogadtatnak el. 1892. júl. 1-től 1893. december hó 31-ig a bevándoró egy forintosok kicserélése már csak a közös pénzügyminiszterhez intézendő helyeges kérvény alapján történhetik.

— **(A „Pécsi Dalárda“ nyári körton.)** Az „Egri dalárda“ szives meghívása folytán a „Pécsi dalárda“ elhatározta, hogy a nyár folyamán — valószínűleg augusztus hó első felében — fölrandul Egerbe, a hol a mi dalárdánkat még nem hallották s azt már nagy lelkesedéssel várják. Ez utjában a dalárda több várost is meglátogat, a hol már szintén régi ígeretek kötik egy-egy hangverseny megtartására. Így a legelső állomás valószínűleg Mohács lesz, a hol egy dalestély után reggel tovább megy a tartsaság Bajára, a hol már erősen készülnek a dalárda fogadtatására. Innen az utazás Budapestre lesz, a hol szintén tart a dalárda egy vagy két hangversenyt. Budapestről aztán egyenesen Egerbe randul a tartsaság, a hol nagy ünnepélyességek várják a pécsi dalárdát, mely két-három napig tartózkodik a híres egri-vörös forrásnál, aztán tovább utazik Kassára, mely szintén rokonszenvesen készül fogadni a pécsieket. A hosszú ut legutolsó állomásai Tatra-Füred fürdőhely van kiszemelve, a hova azonban nem hangversenyzés czéljából megy a dalárda, hanem a vidék megtekintéséért s onnét a tartsaság tagjai tetszés szerint szétoszolhatnak, kinek merre tartja kedve vagy hivatása. A dalárda e körútjára most már folyton tartja próbáit — hetenkint kétszer — s nagyon jól összevalogatott programmal fog föllepni az egyes városokban.

— **(Övés az előfogat-szabályrendelet tervezete ellen.)** A megye által tervezett szabályrendelet a közigazgatás részére szükséges előfogatokról — nem valami nagy lelkesedéssel fogadják a megyei polgárság körében. Mint illetékes helyről értesülök, a hegyháti járásból óvas téle kérvényt nyújtottak be az illető járás főszolgabírósaéhoz, a mely kérvényben a szabályrendelet tervezetéről a községek kijelentik, hogy az rájuk nézve sérelmes. Ez előfogatoknak a természetben való előállítás — úgy mond megoldásában a kérvény — nem segíti elő a közigazgatás ügymenetének gyorsaságát, mert a tisztviselő saját székhelyétől az utazása végső pontjára fogadott lovakkal gyorsabban utazik, mint állomástól állomásig váltott különféle hitvány előfogatokkal. De ettől eltekintve azért sérelmes a szabályrendelet, mert naponta elviselhetetlen zaklatásoknak tesz ki tekintélyes számú ember- és állatoról, melyet a tiltes munkától von el s melynek egy napon át nincs más dolga, mint hogy a falu egyik zugában beverve, utazó tisztviselőt lessen. A hivatalos utazásokra a tisztviselőknék bő évi atalány áll rendelkezésükre,

egyeb tárgyalásoknál szükséges utazásokra pedig a felek szintén bőven fizetnek napi és kilométer-díjakat, ennél fogva az előfogatás szükségessége nem áll fenn. Ugy halljuk, hogy a megye több járásában is hasonló elégedetlenséggel fogadták a szabályrendelet-tervezetet s ez ellen szintén emelni készülnek.

— **(Az idei őszi katonai gyakorlatok)** első része itt Pécsen fog megtartani. Ezelebb a Kaposvártól állomásozó 44-ik és 52-ik ezred egy-egy zászlóalj, az utat megtéve, gyalog augusztus 10-én Pécsre érkezik és itt marad szeptember 1-ig, mely idő alatt kisebb, nagyobb gyakorlatok fognak tartatni. Szeptember 2-án az összes itt összpontosított katonaság a zenekarral együtt külön vonatokkal a nagy hadgyakorlatokra Budapestre fog utazni, honnan szeptember 10-én fognak katonáink ismét visszaérkezni.

— **(A postaigazgatósági kerület pénzforgalma.)** A pécsi posta- és táviradkerület hivatalának f. é. május havi összes pénzforgama 8 513,5422 forint 21 kr. volt.

— **(Halálözös.)** Waldbach J. W. t. c. b. Franciska Gizella — valdbachi Watzsch Miklós cs. és kir. nyug. ezredes leánya — június hó 20-ára virradó éjjel, 30 éves korában elhunyt. Temetése ma délután 5 órákor megy végbe a Seitszky-tér 10. sz. házából.

— **(Engel Józsefné)** hült tetemei fölött a végzetlenség esztortokor délelőtt 10 óra körül nagy részvét mellett ment végbe. Az ország uton levő gyaszháznál a nagy számu családtagok és a család barátain kívül a város törvényhatóságának bizottságtagjai közül többen, különböző hivatalok küldöttei, az izr. htközség előjárásos s több száz főre menő közönség gyűlt össze. P. E. R. S. Armin pécsi főbíró megfogadta magyar gyászbeszédet mondott, melynek végzetével a koszorúkkal elhalmozott koporsót a halottas kosztra tették s nagy közönség kíséretében az izr. sírközebe vitték.

— **(Pályázatok.)** A pécsi posta és táviradigazgatóság az úresedsbe jött itteni porcellán és fayence-gyári, továbbá a kassai (Kassai) (Göngyöl) postamesteri állásokra pályázatot hirdet. Az előírt módon fűzött kérvények ezen igazgatószághoz intézendők. A kerületben továbbá úresedsbe jött több II. osztályu hivatalnok állomás, melyekre a pályázati kérvények június 3-ig terjesztendők be.

— **(A kelepcebe ment tolvaj.)** Még a múlt év nyarán valaki egy 70 forint értékű aranyórárt lopott el Thurn pécsi óras föltöltéséből. A káros óras egész sereg gyanus egyént állítottat a rendőrség elé, de a tettest nem sikerült kitudni. Múlt vasárnapon a Thurn főközlétele, mely a Lyceum épületben van, állít be egy fiatal suhanc, a ki egy aranyóra íveglapjának a keretet hozta be, hogy abba íveget tésessen. A főközléletben nem volt a kerethez való íveg s a fölteltbe utasították s mikor megmagyarázták neki, hogy az merre van, azal hagyta ott a boltot, hogy ő nem megy oda. A főközléletben dolgozó ezt a kissé föltöltés esetét elmondta az üzlet föltöltőnek, a ki nyomban arra a gondolatra jött, hátha ez a keresett tettes s mivel a vasárnapi vevő a megrendelésel a nevet is megmondta, rendőrség által beidézttette az illetőt, a ki magát Mitrovics Jánosnak mondja. Mitrovics azt mondta, hogy ő találta azt az órakeretet, de azóta el is vesztette; ezt azonban a rendőrség nem hitte el neki s letartóztatta. Később aztán bevallotta a legény, hogy az óra a maga teljességében otthon van a szekrényben. Egy kitudított rendőrbiztos meg is hozta az órat, melynek számaról Thurn ra is ismert a tulajdonára. A kissé sőtfejtűnek látszó tolvaj, a ki még hozzá olvasni sem tud, úgy ment a kelepcebe, hogy a Thurn főközléletben lopott órat elvitte annak főközléletbe azt híven, hogy ez más óras, mitűn a cégfőbírást nem tudta elolvasni. A rendőrség az ügyet átadta a kir. ügyészséghez.

— **(Műkedvelő előadás a vidéken.)** Baranya-Sellye ifjusága e hó 22-én a pécsi új színház alapja javára műkedvelő előadást rendez, mely alkalommal „A cigány” Szigligeti népies színműve került színpadra. Az előadásban részt vesznek Oberländer Vilma, Fazekas Jolán, Weigl Ilona, Ozoly Gizella, Schnitz-

ler Szidi és Paucsart Etella kislányszónokok, Üveges Dezső, Hodos János, Szucsics Kálmán, Bodonyi Nándor, More Sándor, Vezsenyi Béla és Ürögdy József urak. Az előadást tánc követti.

— **(Füredtűdősítés.)** A harkányi kénforrasú gyógyfürdőt — a fürdő-igazgatóság által legutóbb kiadott gyögyjegyzék szerint — június 11-ig összesen 433 beteg látogatta, az autatók száma pedig 1250.

— **(Gazdasági tudósítás a vidékről.)** Nagy-Harsányból értesítik lapunkat, hogy azon a vidéken a rozsdá erősen pusztít, a buzafejek majd mind meg vannak támadva. A zab előlts s nagyon silány termés várható belőle. A szőlőket a peronospora viticola pusztítja. A község szerzett ugyan be két feekendőt, de kevés eredménnyel használják. — Nagy-Vátyról a következőket írják nekünk: „A buza és rozs szép kilátással kecsegett, első közepes termés várható; az őszi árpat letakarították meglehetősen terméssel. A kukorica-töltőgetés napi rendben van, bár még nem nagyon nőtt meg. A széna jól sikerült és sokat takarítottak be más esztendőhöz képest. A szőlők meglehetősen állanak s a múlt évi nagyon silány termésnél többet várhatunk, ha csak a már többletét jart jégeső a határunkat is meg nem látogatja; biztosítva nagyon kevés van. Általában véve jó középtermésre van kilátása az itteni gazdaközönségnek. A község határa fölött pénéken este — bár sűrű villámzással és menydörgéssel vegyes, de termékenyítő bő eső vonult keresztül, azonban a legesekélyebb kár nélkül, a mi helyre pótolni látszik múlt két vasárnapon támadt nagy szél által tett károkat.”

— **(A pécsi törvényszék köréből.)** A pécsi kir. törvényszék elnöke Kelemen József és Neudtvich Andor végzett joghallgatókat a pécsi kir. törvényszékhez díjtalan joggyakorlókakká nevezte ki.

— **(A pécsi nőegylet júniálisának jövedelme.)** A pécsi nőegylet által f. hó 15-én az egyleti helyiségben rendezett júniális összes bevétele az adományokkal együtt 376 ft 31 krt és a kiadások 201 ft 99 krt tettek ki; ezek szerint a kedvezőtlen időjárás dacára az egyletnek 174 ft 32 kr. tiszta bevétele volt. — Az ünepélyi alkalmából Cseh-Kövré Anna elnök 10 frtot, Szauder Gusztáv és neje 10 frtot; br. Majthényi Amália, Cseh Sándra Mari, Erreth Teréz, Erreth Anna, Pintér Matild, Hisefeld Katalin 5–5 frtot; Kaeskovics Mari, Sável Kálmáné, Szauder Gusztávné, Eizer Jánosné, Hinka Lászlóné, Mendi Matild, Pintér Matild, Schwarz Katalin 2–2 frtot; Erőssy Józsefné, Haidecker Anna, Hoffmann Mari, Hoffmann Marianná, Kindl Amália, Kiss Eleonora, Lammer Róza, Rónaky Teréz, Szuly Jánosné, Vécsey Istvánné, Zeis Mari, Lauber Rudolfné, Paacsé Gyuláné, Valentin Ottóné, Simonffy Mari, Ferenczy Ilka, Göbl Mari, Ráth Matyásné, Böhm Karolin, Girardi Teréz, Dautz Mari, Kronos Mari 1–1 frtot; Wachauer Julia 50 krt adományoztak, mely adományert a nőegylet köszönetét nyilvanítja.

— **(Hibaigazítás.)** Múlt számunk nyilnterében közölt részvét-köszönet-nyilvanításban tévedésből özv. Hantosy Antalné neve került Hantosy Lajosné szűl. Bogovits Mária neve helyett, mit ezenel helyreigazítottuk!

MŰVESZET, IRODALOM.

* **Színészet.** A hét vege felé — a tegnapi napig — ismétlések és egy jutalomjáték töltötték be a repertoirt. Kedden a „Vadorzó-k” vonzót szép számu közönséget, mely igen jól mlatott a szellemes bécsi terméken és sokat tapsolt az ügyes előadóknak.

Szerlán a „Suhancz” került színpadra — ez évadban valószínűleg utoljára, mert ez alkalommal ugyanesak kevés érdeklődés mutatkozott az indulókból, mazurkából, keringőkből és polkából összevegyitett operette iránt.

Csüörtökön Hevesi Janka jutalomjátékára „A koldus diák” adatott. A közönség szép számmal jött el a színpadra biztató tapsai-
val buzdítani a fiatal színésznőt, a ki — bar-

tisztán esengő s némi iskolázottsággal bíró hang-
ját egyesen tudja használni — játek tekintetében
még a kezdők sorába tartozik. Eddigi föllépései
— mint azt majd minden egyes alkalommal
megemlítettük — ének tekintetében kifogástala-
nok s élvezetet nyújtók voltak, a mikért meg-
érdemelte akkor is s most jutalomestéjén is az
elismerő tapsokat; a játékból van temperamen-
tuma s jó rendező keze alatt idővel az is en-
gedni fog mostani merevségéből. A jutalmazott
a kis Broniszlávát játszta, s kilépésekor sűrű
tapsok között több szép virágoskört nyújtottak
fől neki a zenekarból. — Az előadásban részt
vettek: Gergely, a ki Simont énekelte, még
mindig a múltkori indispozíció kellemetlen utó-
hatása alatt, mely az első fölvonásban volt erőseb-
ben észrevehető, míg a többi énekszámban
elég jól megnyílt a hangja; kevésbé elégitett
ki bennünket ezáltal Pinter (Janiczky), a ki
a 2-ik fölvonásbeli szép duettjét Broniszlávával
jelentékeny transponálásokkal forgatta ki eredeti
mivoltából, minek különben — elismerjük — az
volt az oka, hogy a dillam nem fektűt a hang-
jához; jó volt Pajor Emilia mint Laura s
Bodrogyné mint a grófi mama; Polgar
O. udorfjánál minden eddigi Ollendorf legalább
is egy fokkal jobb volt, de azért az övé sem
marad ki a jők sorából, de az alsóbb fokok
egyikén. — Az összeloadást az utóbbi időkben
elharapóztot lazaság jellemezte, melyet segített
növelni az a szintén szokásos nevetgélés, mely
már-már nemcsak hogy bosszantó kezd lenni a
közönségre nézve, hanem egyes előadók által oly
botnyanu fokra emelkedik, hogy egész jelenetek
szakadnak telbe s másodperczekig tartó szünetek
alaknak be. Az igazgató jól tenné, ha nem fizetné
tagjainak olyan pontosan a gázsit, mert azoknak
mód nélkül jövedvük van. S mi örülünk is e
jelenségeknek, hanem ha nem a színpadon öntik
ki jövedvüket. Az a színész, a ki a színpadon
nem tud érzéketlen lenni minden más iránt, a
mi a darabon s a szerepén kívül esik, a ki nem
tudja megőrizni komolyságát, a ki minden eseten
hasznaltalanusagon mulat, a mikor mulattatnia
kellene — mert ez és csak ez a kötelessé-
ge — az a színész előltnék nem színész!
Csak azt resteljük, hogy ilyesmikre nekünk kell
figyelmeztetnünk színészeinket, a kiknek pedig
tudniok kell, mi a kötelességük.

* A Franklin-társulat kiadványai.

A Franklin-társulat kiadásában egész eszo-
kony jelent meg az irodalom majd minden
szakából: történeti és ismeretterjesztő munkák,
olvasmányok, iskolai könyvek, gazdasági tau-
csok. A könyvek következők:

Az Olesókönyvtár című vállalatból
nyolcz újabb füzet került ki sajtó alól, mindenik-
ben önálló uoigazattal. Két füzetet Könyv Manó
vett igénybe. Egyikben közli Deák Ferencz-
nek az 1861-dik évi országgyűléstől
elfogadott két fölriratát, Deák erre
vonatkozó beszédeivel s óvasával, melyet az
országgyűlés föloszlata ellen tett. A másik
címe: Beust és Andrássy 1870–71-ben,
mely főképe a francia-nemet háboru alatti
diplomaciai eseményekkel és Andrássy magyari-
társával foglalkozik. Mindenik kötet ára 30
kr. — A közepkori magyar irodalom
stíljáról. Imre Sándor nagyérdő irodalom-
történeti tanulmánya, mely prózairodalmunkat
veszi tüzetes és alapos vizsgálat alá s 103 ol-
dalnyi füzetet tölt be; ára 20 kr. — Követke-
zik ezután két jeles színmű: Szigligeti „Csik-
kós” népszínműve, mely 1843. jan. 23-án ker-
ült színpadra először a nemzeti színházban s azóta
folytonosan meg is maradt minden színházban.
Ára 30 krajezar. A másik, a külföldi drama-
köszet egyik nagyírű darabja, a spanyol
Echeagaray Józsefnek a neuzei színházban nem
regiben adott drámája „A nagy Galeotto”
melyet Pathy Karoly fordított spanyolból. Eche-
garay drámája azok közé való, melyek olvas-
mányul is élvezhetők. Ára 40 kr. — Az örök-
ség, a francia irodalom egyik jeles elbeszélő-

jenek, Sandeau Gyulanak novellája, Gyulai Farkas fordításában, ára 40 kr. Egy másik kötet pedig Kraseszky jeles lengyel író „Ulána” elbeszélését közli; fordította Timkó Ivan; ára 30 kr. — Pascal gondolatai a XVII. századbeli francia tudós és író, Blaise Pascal elméletei, magvas és szép eszméi, fordította Beri Gyula; ára 50 kr.

Megjelentek továbbá: A francia ziarém-uralom története, a legújabb források főlhasználatával írta Várnay Sándor, ki Guizot művét is gyakran használta. Adja az egész nagy fordalom történetét. Számos kép illusztrálja a jókora kötetet, melynek ára 1 ft 60 kr. — Falusi történetek. Írta Könyves Tóth Kálmán. Ára füzve 1 ft. Tartalma: Nemzetes ur ördöge. Javass asszony keresztleánya. A keresztlevél. A honvéd özvegye. Hitelné asszony-ság és kedves terje. Karácsony anyyala. A pénz arnyéka. Reheka, a szegény zsidóleány. Miért is nemült el a vörös kakas. Süprnyél a házasságról. Az ellátott hónap, vagy hova lett a február. Csak néhány hajszál. A vasúti ör. A szél hozta, a víz vitte. — Magyar közmondások gyűjteménye, különös tekintettel az etelbűnösségre és nevelésre, rendszere foglalta Almásy János. A többi mint 6000 közmondás „A kis nemzeti múzeum” egyik kettős kötetét teszi s ára 1 ft. — A családi boldogság, mindennemű asszonyok és leányok számára, szerkesztette Kaloosa Róza, ki a hangzatos ezim alatt a háztartás körébe való tanácsokat ad a lakás díszítéséről, ruhazkodásról, gazdaasszonykodásról, betegápolásról stb. Ára 80 kr. — A burgonya és cukorrépa termeléséről, írta Réti János. Számos ábra is magyarázza az előadást, Dr. Borsódi Miksa pedig Gyógyó növények gazdák használatára ezim alatt gazdáink (főleg a kis gazdák) figyelmét a gyógyszernek való növények természetére hívja föl, melyekért sok pénzt küldünk külföldre. Rajzokban és leírásokban is megismerteti a legkönyvebben és legtöbb használatra természetű növényeket. Ára e tizetkeket 50 kr.

TÖRVÉNYEKES.

A gyilkossággal vádolt anyja. A

A helybeli kir. törvényszék előtt kettős bűnnel vádolva állott Gárdi Teréz, férjhezett Maresa Józsefné bakonyi lakónő. Az egyik, a jóval súlyosabb, abból állt, hogy múlt évi december 13 án hajnalban a bakonyai határban levő szőlőlakásán 4 éves Lajos nevű kis gyermekét du-nával letakarva megfojtotta. A vádolt asszony, kiről a község a lehető legrosszabb erkölcsi bizonyítványt állította ki s általában mint rovtott előéletű nő volt ismeretes, makaesul tagadta a tettet, s azt kedvesének, Vira Györgynek nyakába akarta sózni. Ez általa vádolt ellen azonban a legkisebb gyanuok sem merült föl s így a kir. ügyész csakis a magyaról megelégedkezett anyja ellen tartotta fenn vádját. Vádolva volt ezen kívül 3 rendbeli lopással is, melyet a pécsi vásárokon elkövetett. Rendőrségünk már regebben ismerte őt lopási hajlamáról s ő maga sem tagadta e lopásokat. A törvényszék, bár több mint valószínű, hogy a gyilkoságot egyedül ő követte el, nagyobb bizonyosság szerzés céljából pótvizsgálatot rendelt el s majd csak az ezt követő folytatódagos vegtárgyalás után fogja kimondani ítéletét s ezzel kapcsolatban fog dönteni a lopás vétségének vádjá fölött is.

VEGYESEK.

— Mit kell tavaszkor tennünk? Mind azoknak, a kik sítűvériek s ennek folytán bürkítésekben, vértollásban mellre s főre, szédülési rohamokban, szivdobogásban, bagyadságban stb. szenvednek: nem kellene elmulasztaniok testöknek friss, jó egészségben főtartását a tavaszi tisztító kúra által, mely alig kerül pár krajczár napi költségbe. Erre uzeve használnék föl a legjobb szeri, Brandt Richard gyógyszerész svájci labdacseit (egy doboz ára 70 kr. s a gyógyszerárakban kapható) de bevasárlásakor különösen ügyelni kell Brandt Richard nevére: ára s a keresztnév azonosságára.

Lapunk olvasói különösen figyelméztetjük Schönwald Imre aranyműves, ékszerész ez óras hirdetésére. Figyelemre méltó a gazdagon főtárazott üzlete ékszernek, arany és ezüst tárgyak, órák, nemkülönböztetve tavaszyok és mindefféle szemüvegekben, melyek nala a legújanyosabb arert kaphatók.

CSARNOK.

Két napló.

Hol volt, hol nem volt, — de az operen ezian bizonyosan innen volt egy szép vidék — csalódásig hasonló Pécs vidékéhez: csinos város a hegy lábában, alatta sík, majd hullámzó dombok festői csoportja. A síkon, dombokok lsten aldása, zöld vetés sarjadok, a hegyek szikla-ait pompás őserdők árnyazzák körül.

Mi sem természetesebb, mint hogy a város lakóinak fő öröme, kirándulni a sziklas hegyek közé, ott tölteni egy-egy napot a hamisítatlan, őst természet kimondhatatlan szépségű csodái között.

Nem rég történt, hogy egy kis társaság itt a hegyek közt egész nap azott. Ez magában természetesen igen érdekes dolog, de a „mulat-ság” hősi emlékeztetés napul jegyzik föl ezt a napot életük történetében. Tényleg föl is jegyezték s épen ezt a följegyzésüket van szerencsém most a nyilvánosság elé bocsátani, részemről csak azt jegyzvém meg, hogy a naplok elseje Asztolf uré, a ki pár évet töltvén Parisban, szereti a kisvárosiak előtt a világlátott embert játszani; a másik a derek Lakat Jánosé, egy fiatal könyvmolyé, a kit még életében senki sem látott nevelni. Most átadom a szót nekik.

* * *

Asztolf naplója.

Június 27.

Tegnap szabad ember, ma már völegény! Csudálatos! Én vagyok ez, vagy álmodom? . . .

De esitt minden szónoklattal! . . . Ez a nap olyan érdekes volt, hogy krónikás pontossággal föl kell jegyezzen eseményeit. Boldog völegény — es mint valami kalmár latolgatom a történeteket! Hiszen lángolnom kellene, verset írnom hozzá, vagy legalább is róla álmodom, ha már velem nem lehetek!

Ah, ah. . . szép Ima, megbocsásson, de a kegyed völegénye öregebb mint látszik; kissé nagyon is eszes, mert lám a szive elfáradt már a nagy világ sok szép leányának szeretésében. De azért kegyednek soha sem lesz panasza ellenem, hiszen oly jó férje akarok lenni, a mint csak bírok. És kegyed olyan kis pajsos tünder, hogy lehetetlen több-kevesébb meg nem szeretni. Nos, én is megszerettem a magam módja szerint: okosan, tervszerűen, de igen mérsékelve és türtöztetve magamat. Oh, hogy e mellett a telekényben is szépek találtam a Balos Ima nevet, az — nos az egy esepet sem routotta józau illuziómat!

De sokat teesegek hiába: Clio már nyugtalan és a tegnapi történetének meg kell örökítve lennie! Kezdem, a hol illik: a kezdeten.

Hajnalban kezdődött. Asztolf és hajnal! Paradoxon, de csak látszat. János barátom zörgetett az ablakokon; neki köszönhetem, hogy a reggeli négy óra már ébren talált. Mondhatom: először életemben; mert atmulatott éjjeimről így van helyesen mondva: a hajnal még ébren talált.

Telhat János fölzörgetett, a jó fiu — s én mohó vágygyal rohantam élvezni a júniusi hajnal sokat magasztalt pompáját. És bizony semmit sem láttam a hajnal „rózsaujjaiból”; szürke volt a menybölt, mint a fellegek szoktak lenni — azon egyszerű ökből volt ilyen szürke, mert épen felleges volt.

— Hát hogy leszünk János? — kérdém tudós barátomat, a kinél — köztünk legyen mondva — ügyetlenebb medvét még nem mutogattak. — Hát hogyan leszünk? Nem ijednek meg a hegyek a borulástól?

— Már kocsin ülnek!

— Ugy hát siessünk!

Öt perc múlva mi is kocsin ülünk. János irigylődő szerencsés volt: a bajos Helvilia kocsijára tették, a ki ennél fogva persze kevésbé

volt irigylésre méltó, mert . . . de mit mondok? hiszen ma már ők is völegény és menyasszony. . . Csudálatosak a sors útjai: hallam valaha prédikálni — és ez egyszer igazat prédikáltak; mert valóban a sors útjai csudálatosak! János és Helvilia! . . . Ugyanekkor Asztolf és Ima! . . . János és Asztolf! . . . Ima és Helvilia! . . . Akárhogy mérlegelem a dolgot: János mélyen alattam áll, és mégis. . . Helvilia épen nem áll alatta Imanak. De a telekk-ny! . . . Ma birom Ilimt, s így szivem nem tartja szükségesnek nevére földobogni (gyermekesség!), míg tegnap kocsijába ülve, bizonyos érdekek töltött el a tudat, hogy az ostrom napja elérkezett. Eszembe jutottak legszebb hadjárataim. Győzhetetlennek éreztem magamat!

Az út a hegységig meglehetően unalmas lett volna, hiszen a kocsiban ülő mama előtt az ostromnak igen-igen discreet körben kelto mozognia. Szerencsére a hegyoldal bőven kinalta virágait, meg itt ott piruló zamatos eprét. Leszálltunk a kocsikról virágot szedni, epret szedni. A jó mamak azt mondtak, hogy nekik több eszük van s előre kocsikáztak.

A következők azt mutatta, hogy igazuk volt; mert alig hogy kocsijaikat az első kanyarvonalat elnyelte az erdő, sürti cseppekben hullani kezdett az eső. A virágos, epres tisztason tédert erő nedves fűben jártunk. Sikoltás sikoltást ért, — de a kocsik elűntek, visszajöhetlenül. Belenyugodtunk sorsunkba; haem mondhatom: ha én nem lettem volna ott, minden jó kedvet elmos az eső. János nem tudott mást, csak Helvilára nézni, Helvilia rozsdákvü volt, en sziporkáztam az éleztől, Ima gyönyörködött bennem, csak úgy hangzott a taj esengő kaczajától.

Eszembe jutott Paris. . . Fauchette. . . Ima szebb, de Fauchette pajkosabb volt. S engem csak ez tud felbűlni, az a daemoni, az a jatszi keveréke a rosznak és szépek. Rabszolgája voltam, s hogy kijátszott! . . . Ez volt legfajóbb bukasom. . . De fölösleges ma, a győzelmi esztűi yenekről emlékezzen. . .

Ostromom esernyő alatt is haladt: Ima már bizalmasan karomra kapaszkodva nevette mindig töböt mondó szavaimat.

Csak azt sajnálom, hogy magammal lévén elfoglalva, nem hallottam, hogy mivel mulattatá János barátom Helvilát, mert tudós feje mostanában a vipérakkal van tele, azokat tanulmányozza nyakra före.

Negyedőrai azás, ostromlás és gyaloglás után elértük az ormi kunyhót, a hol a mamak kárörvendő nevetéssel fogadtak. Könnyű nekik a földel alatt.

De mi lesz most, ha az eső el nem áll? A kunyhóban töltök a napot? „Szép kirándulás!” — hangzott jobbról balról. A hölgyek átázott ruhaikat emlegették.

— Tüzet rakunk! — kiáltám.

— De hol? A kunyhóban tüzhelynek nyoma sincsen!

— Kint a fak alatt, mintha nem is esnék az eső! Föl, erősebb nem, matassuk meg mit tudunk! — szóltam és esernyőt ragadva helyszini szemétre indultam.

Találtam is nemokára hatalmas nyerskövekből összehordott tüzhelyet, olyan volt, mint valami druida oltár.

— Számat ide és aprófat! — kiálték, mert a többiek gondolat nélkül lögtak utánam, s én akarva, nem akarva a főrendező szerepében találtam magamat.

Főtvoent esernyő alatt vegre sikerült tüzet élesztettünk. Embereimet szétküldtem száraz galyaj szedni. János is elment, vissza is jött egy óra múlva, galy nélkül, atávza. Mit esínt? Ő tudja. Én siettem a kunyhóba, jelenteni, hogy a tűz lobog, — a ki sítűti, főzni, melegedni akar, siessen. . . Haem az ajtót félig sem engedték benyitnom, oda benn a kis kocsin ülöző szo-

bává lett átalakítva. Mamák, leányai egyforma buzgósággal iparkodtak szárazba bujni, — én kívül rekedtem. Mit tehetek? A tűz mellé álltam s gyönyörködtem a nedvesen égő fa izzadásában, meg a földön szétterülő fojtó füst hullámzásában.

Egyszer csak megnyílik a kunyhó ajtaja, szép Ilma lép ki rajta s egyenest ide szalad a tűzhöz. Csak mikor itt volt, vette észre, hogy én is itt állok s pirulva iparkodott dugdosni valami fehéret.

— Ezt magának nem szabad meglátnia!

— És ha kitalálom, hogy mi az?... Egy pár átnedvesített harisnya ugy-e bár? Megengedi, hogy segítsek? hiszen látom, ide jött megszáritani.

— Ah, menjen, micsoda gondolatai vannak önnek! Ha valaki meglátná! Ugyan — adja vissza mindjárt!

— Nem én! „Hony soit, qui mal y pense!“ Hiszen nincs is a dologban semmi rossz! És kié ez a parányi kis jószág? — Kérdém a tűz fölé tartva a corpus delictit.

— Helviláé! — Felelt ő és nagyot pirult és nagyot nevetett utána.

Én is nevettem.

— Kétszer akkora, mint a kegyed cipője! — bókoltam; és nem is hazudtam nagyot, mert Ilma parányi lábaihoz képest valóságos zsák volt, a mit kezemben tartottam. Magam is csodálok, hogy eddig Helvila lábairól oly jó véleménynyel valék.

— Megálljon gonosz! ezt elmondom Helvilának. — Kacagta Ilma, és kacagott oly szilajon, hogy nem értettem, mi lehetett.

— Mondja el kérem! — feleltem neki; — nem törődöm a világon senkinek a véleményével, csak a kegyedével!

— Igazán!?

Éreztem, hogy itt a döntő pillanat.

— Ilma! itt az Isten szabad ege alatt...

— És esernyő alatt — javítá ki szavaimat a javíthatatlan.

— Hallgasson meg kérem, nem tréfa beszédet akarok szólni.

— Meghallgatom, de azért vigyázzon ám kérem arra, a mit a mit a kezében tart: nagyon gyanúsán füstlölög!

— Mit nekem most egy harisnya! — kiálték lelkesedve — akár a tűzbe dobnam... csak hallgasson meg. — Feléje fordultam és zsebre dugtam azt az izét...

— Így nem alkuszunk! Engem várnak odabenn. Veszi mindjárt elő! Így, most beszélhet, de azért vigyázzon ám!

Láttam a szeméből, hogy tudja, mit akarok mondani. Mennyi kaczer pajkosság ebben a két fekete szemben! Elhatároztam, hogy nem sokat beszéllek.

— Tudja meg kisasszony, hogy szeretem, — hogy nőmül óhajtom, s keze nélkül boldog sohasem leszek!

— Szíveből mondja? — kérdé hirtelen elkomolyodva.

— Oly igazán, mint a hogy...

És itt majdnem megakadtam, mert a hulló eső, a pislogó tűz, a kezemben tartott fehérség nem kínálkoztak a hasonlat kiegészítésére.

— Oly igazán, mint a hogy — én is szeretem engem! — vágtam ki magamat a válasz merész mellőzésével. — Mondjon igent, — esedezem! — engedjen remélnem legalább! Igen vagy nem?

— Kérdezze meg anyámtól! — mondá lángvörösén és sajtászerű szíves bájjal az arczán, a milyennek őt még sohasem láttam.

— Ez annyit jelent, hogy igen! — kiálték boldogan; és nem nézve esőt, sarat — eléje térdeltem és kezét megragadva, tiszteletteljesen

megesókolám. Válaszol a már száraz harisnya legyintését érzem arczomon, s Ilma kiragadva kezét kezemből, szökélve sietett be a kunyhóba.

Ott hagyott engem győzelmi mámoromban. Hajdan az ilyen pillanat eszemtől fosztott meg. Hanem ez régen volt. Azóta győzelesem táboroztam végig Páris negyedeit s hozzászóktam érzelmeimet is hidegen tekinteni; s mondhatom, a tegnapihoz, groteszk környezetét tekintve, egy diadalom sem fogható. Festeni való jelenet lehetett az: két szerelmes, ajkukon édes szavakkal, kezükben nedves harisnyával!

Hogyan telt a nap tovább? — Az eső kedves megszokással folyton esett, — de tüzlök nem engedtem elaludni. A kecsisok győztek hordani a száraznak éppen nem nevezhető galyakat. Az asszonyok süttötek, főztek — esernyő alatt. Bámultam, hogy milyen keveset jajgattak. Ilma anyjával sikerült egy pillanatot megragadnom, mikor egyedül szólhattam vele. Kellemesen lepte meg a dolog, s biztosított, hogy az ő beleegyezése egyértelmű a férjével. Szegény öreg úr papucs alatt van... Vajjon Ilma ebben a tekintetben is anyja leánya lesz-e? Abba én is beleszólók!

Ebédre a kunyhó szűk asztala volt fölterítve, ott aztán avval a birrel leptek meg, hogy Ilma és Helvila boldog jegyesek... Alig tudom elképzelni, hogyan történt a dolog? De nem is törődöm vele! — Ez a János tegnap igen görbe szemmel nézegetett reám. Persze én csipkedtem, a hol lehetett, — de hogysis ne? velem és felőle nem lehet komolyan beszélni. Egyszer már eszembe jutott, hátha tréfából párbajra hírnám; micsoda kétségbeesés lenne az! De tegnap, mikor pillanatra szünetelt az eső s kimentünk revolverrel czélba löni izmos tölgyfák derekába, meglepett, hogy mily remekül tud löni ez a fiú. Ez desperát ember, nem jó vele tréfálni! Jó, hogy idejekorán észrevettem; megszűntem őt tovább bosszantani.

Azt hiszem tartoztam evvel Ilmának is. Mit szólna ő, ha egy szép reggelem golyóval a fejében vinnének haza!

Csak mindent okosan! Ez az én elvem: okosan szeretni, okosan házasodni, sőt még henczegetni is okosan kell!

Azt hiszem sokan elfogadják egy tapasztalt embernek e jó tanácsát.
(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Te.“ Beválik, idővel sorra kerül.

E. P. Azt mondja ön, hogy tárgya van egy drámához, de nem tudja, mikép kell azt kidolgozni. — Uram, nekem van egy darab arany-érezkövém; és nem tudok belőle aranyóraláncot csinálni! Mit szól ön ehhez? Nos hát a mit ön erre válaszol, azt válaszoljunk mi is önnek.

H. Soha se keseredjék el ne ejtse kétségbe az, hogy talán az udvariasság ellen vétett. Mert ön nem kért föl bennünket, hogy festményről írjunk, hanem mi magunk mentünk föl az ön műtermébe, mert érdeklődtünk a munka iránt. Ön igenis eleget tett az udvariasságnak, mert ön annak a másik újságnak a szerkesztőjét fölkereste, tehát a fölkeréssel ezt az érzékenykedő újságról még előbb tántette ki, mint bennünket, kiket egyáltalában föl nem kért. De mivel ő azt hiszi, hogy ön először bennünket kért föl és nem őt, s így ön őt rettenetesen megbántotta (minket az ilyen gyerekes gondolatok nem bántanak), világosítsa föl a kollégát, hogy ön bennünket nem kért meg, hogy írjunk a festményéről, s hogy ön egyáltalában tudomásul sem birt arról, hogy mi írni fogunk arról a képről. A mi aztán azt illeti, hogy az a kedves

újság azt veti oda nagy fitymádkodva, hogy: „ilyenmü közleményeket nem szoktuk más lapok után közölni,“ legyen ön nyugodt, hogy ezt ő igenis helyesen írta. Ilyenmü közleményeket soha, de más neműeket már aztán annál szívesebben szokott más lapok után közölni.

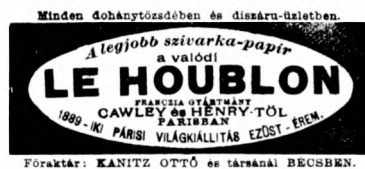
Laptulajdonos: Felfelős szerkesztő:
NAGY FERENCZ HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Kerestetik azonnali felvételre vas-és fűszer-kereskedésbe **két, jó házból való fiu**

tanonczul.

Hol: megmondja a kiadó-hivatal.

Bérbe adandó pincze.

A kálvária-utcában levő sörház-kaszárnya

pinczéje

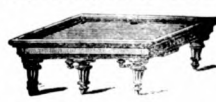
melyben **2000 hectoliterre** való hordó elfér. **f. évi november 1-től** bérbe adandó.

Bővebb értesítést Paczolay és Szeibert üzletében (Széchenyi-tér 9. sz.) nyerhető.

Teke-, bútor- és épület-asztalos

PÉCSETT.

Árpád-utca 37 szám

Domján Othmár

készít és raktáron tart

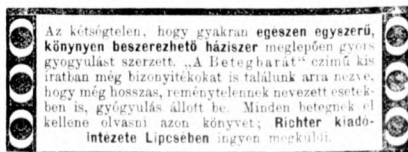
új tekeasztalokat.

elvállalja ezeknek megújítását; ajánlja magát **épület munkák** elkészítésére, ugyszintén:

ebédlő és hálószoba

berendezések készen kaphatók, a szolid és korszerű izlésnek megfelelőleg.

Megrendelések gyorsan eszközöltetnek.

7289.
tk. 1890. sz.**Árverési hirdetés.**

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pap János vasasi lakos végrehajtatonak Keszler György és neje Tiz Terézia végrehajtást szenvedők elleni 51 ft 94 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbírósg terü- leten levő a vasasi 458. sz. tjkvben felvett 1717. bszsz. fekvőségre és azou épült de telek- könyvileg még ki nem tüntetett házra 400 ft kikialtási árban ugy a 187. sz. tjkvben felvett 1987. bszsz. szőlőre 132 ft kikialtási árban és pedig az 1881. évi 60. t. cz. 156. §. a. pontja értelmében vagyis Gaál Jánosné szül. Schein Évát illető részére is az árverést elren- delte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1890. évi július hó 29-ik napján d. e. 9 órakor Vasas község házában** megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikialtási aron alól is eladatúi fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az inga- tanok becsarának 10 százalékat vagyis 40 forintot és 13 forint 20 krajczárt készpénz- ben, avagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-en 3333. sz. a kelt igazságügyminis- teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékkepes értékpapir- ban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banapenznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt atszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnal. Pécsen, 1890. évi majus hó 5 ik napján.

Bogyay Pongrácz.
kir. törvénzéki bíró

1238.
tk. 1890. sz.**Árverési hirdetés.**

A dardai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. állam- kincstár végrehajtatonak Szabó Rozalia Éva, k. k. Szabó Verona, Katalics György hgmároki lakosok végrehajtást szenvedők elleni 10 ft 30 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dardai kir. járásbírósg terü- leten levő Hgmárok községben fekvő, a hgmároki 226. sz. tjkvben felvett + 2566 bszsz. szőlőre az árveves 364 ftban ezennel megállapított ki- kialtási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1890. évi július hó 10-ik napján d. e. 10 órakor **Hgmárok községben a bíró lakásában** megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikialtási aron alól is eladatúi fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az inga- tan becsarának 10 százalékat vagyis 36 ft 40 krajczárt készpénzben, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában foglalt 8 jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-en 3333. sz. a kelt igazságügyminis- teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékkepes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banapenznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről ki- állított szabály szerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Dardán a kir. bírósg mint telek- könyvi hatóságnal 1890. évi marczius hó 11 ik napján.

Fekete Gyula.
kir. albíró

31.
890. Bet. sz.**Hirdetés.**

BAKSA község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság köz- hírré teszi, hogy az 1886: XXIX. törvényczikkben előirt helyszini eljárás végett **1890. szeptember hó 1-ső napján** a községben megjelenend.

Felhivatnak ennél fogva:

1. mindazok, a kik a községben levő **valamely ingatlanhoz a telek- jegyzőkönyvi állással szemben tulajdoni jogot tartanak**, hogy a mennyiben az eljárt bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat át nem adták — tulajdonjoguk bekebelezését a fent kitett határidőig a telekkönyvi hatóságghoz in- tézendő szabályszerű beadvány utján kieszközölni; vagy az 1886: XXIX. t. cz. 15—18. és az 1888: XXXVIII. t. cz. 5., 6., 7. §-ai értelmében az átírásra szüksé- ges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal az igényeket a bizottság előtt annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják, avagy oda hassa- nak, hogy az átruházó telekjegyzőkönyvi tulajdonos, illetve ennek örököse vagy hagyományosa az átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert ellen-esetben jogaikat ezen előnyös uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékelengetés kedvezm- nyétől elesnek;

2. mindazon jelzalogos hitelezők és azok, a kiknek javára egyéb nyilvánjogi jogok vannak bejegyezve, de a bejegyzett követelések, illetőleg egyéb nyilvánkönyvi jogok tényleg már megszüntek, ugy szintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingata- nok tulajdonosai, vagy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, vagy a törlési engedély nyilvánítsa végett a szerkesztő-bizottság előtt megjelenjenek, mert ellen- esetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Pécsen, 1890. június 15-én.

Szerkesztői bizottság:

Fridrich Sándor,
kir. stkkönyvvezető.

Fráter Pál,
kir. trvszéki bíró.

A legkedveltebb és legelterjedtebb fővárosi napilap.

BUDAPESTI HIRLAP

Szerkesztők és laptulajdonosok:

CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési árak: Egy hónapra **1 ft 20 kr.** Egy negyedre **3 ft 50 kr.** Felévre **7 ft.**

Még június hó folyamán

megjelenik a „Budapesti Hirlap”-ban Stanley könyve a legújabb afrikai utazásáról:

A LEGSÖTÉTEBB AFRIKÁBAN

melyet az egész művelt magyar közönség nagy érdeklődéssel vár. Az érdekes mű az összes jogosított könyvkiadásokkal (köztük a magyar jogosított könyvkiadás is) egyidejűleg fog megindulni.

A július elsejével betépo előfizetők Stanley könyvének addig megjelent részét ingyen kapják meg.

A „Budapesti Hirlap” az egész furdó-évad alatt előfizetőnek kívánására a lapot bárhová utána küldi még akkor is, ha a nyáron at többször változtatnak tartozkodási helyet.

— Az előfizetési összeg legbiztonságosabban postátalványon küldhető következő czimen: —

„Budapesti Hirlap” kiadóhivatala Bpsten, Kalap-utczá 16.

A cs. és kir. kiz. szab.

Herzog Sándor gyárai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.

szállítanak elismert legjobb minőségű

Mosógépeket,

(Strakosch és Poner szabadalmazott)

facsarógépeket,

ruha-mángolókat,

vasalógépeket

sat.

Csatorna-zárakat,

önmozgásu,

legjobb védelem

áradás ellen,

patkányok ellen,

csatorna búz ellen.

Meidinger-kályhákat

egyszerű és díszes kiállításban.

szabályozható

töltő-kályhákat,

Caloriférest,

központi fűtéseket,

szellőztető készülékeket.

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

A legolcsóbb, legjobb és kipróbált

Barthelnek eredeti carbolineumával

háruhára való bemázolása által tartosan megvédet- nek a kerítések, fészerek, raktárak, kocsik, gaz- dírsági eszközök, padlók stb. rothadás, gomba, korhadás és férgek ellen.

Isztállók általa deszinficiálnak 1 ko. ele- gendő 6 m² méterre. Ut. sítás ingyen. Földmű- lőbatalan minőségéről jótállás 5 ko. próbaküldemény 1 ft 50 kr. 100 ko. 16 ft Bécsben.

Carbolsav, carbolmesz, kocsikemőcs legolcsóbb árón.

Árusítókink engedély.

Michael Barthel & Comp. vegyészeti gyárai
Regensburg—Bécsben X. Keplergasse 20
(alapt. 1781.)

